

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hlušíka Ph.D., a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobkyně: **Energetika Návsí s. r. o.**
sídlem Šemberova 66/9, 779 00 Olomouc
zastoupené advokátem Mgr. Markem Gocmanem
sídlem 28. října 438/219, 709 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Olomoucký kraj**
sídlem Lazecká 545/22, 779 11 Olomouc

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: **Mgr. Ing. Pavla Buxbaumová**
sídlem Masarykovo náměstí 37, 783 91 Uničov
insolvenční správce žalobkyně

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2018 č. j. 1725548/18/3101-51523-809547, ve věci převedení přeplatku na dani

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení předmětu řízení

1. Žalobou podanou zdejšímu soudu se žalobkyně domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta námitka žalobkyně proti vyrozumění o převedení přeplatku na dani z přidané hodnoty na úhradu nedoplatku odvodu za porušení rozpočtové kázně, jak byl žalobkyni vyměřen rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 5. 2016 č. j. 946486/16/3100-31471-801817, které bylo potvrzeno rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství ze dne 16. 5. 2017 č. j. 22045/17/5000-10610-711361.

II. Žalobní body

2. Žalobkyně považuje postup žalovaného za nezákonný. Podle žalobkyně na jejím osobním daňovém účtu není veden žádný nedoplatek, správcem daně o existenci nedoplatku nebyla uvědomena. Ve vyrozumění o převedení přeplatku není nedoplatek nijak identifikován, což žalobkyni znemožňuje efektivní obranu proti postupu správce daně a jeho postup činí nepřezkoumatelným.
3. Žalobkyně dále odkazuje na ustanovení § 149 odst. 1 a 2, § 154 odst. 1 a § 2 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Z těchto ustanovení podle žalobkyně plyne, že vzhledem k tomu, jaké různé poplatkové povinnosti mohou být evidovány na osobním daňovém účtu, bylo povinností správce daně přesně identifikovat konkrétní nedoplatek, vůči němuž mohlo být případně uvažováno o převedení přeplatku na dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti.
4. Žalobkyně dodává, že předmětem evidence daní je zaznamenávání vzniku a stanovení, splnění či jiného zániku poplatkové povinnosti. Evidence se vede pro jednotlivé daňové subjekty odděleně za každý druh daně na osobních účtech, údaje o nich jsou neveřejné, poplatník má ale podle žalobkyně právo na informace o jednotlivých skutečnostech. Ve vztahu k jednotlivým nedopalkům tak musí být patrný původní i náhradní den splatnosti, z čehož je patrný i den vymahatelnosti. Ve vyrozumění o převedení přeplatku však takové informace absentují.

III. Zjištěný skutkový stav

5. Ze správního spisu soud zjistil, že platebním výměrem č. j. 946486/16/3100-31471-801817 ze dne 19. 5. 2016 byl žalované vyměřen odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 650 000 Kč.
6. Žalovaný následně vydal vyrozumění o převedení přeplatku ze dne 23. 5. 2018, č. j. 1224329/18/3101-51523-809547 (dále jen „vyrozumění o převedení přeplatku“), kterým žalobkyni sdělil, že přeplatek na dani: Příslušenství daní – úrok z daňového dopočtu podle ustanovení § 254a daňového řádu, vykázaný ke dni 22. 5. 2018 ve výši 4 504 Kč převedl na

úhradu nedoplatku daně: Odvody za porušení rozpočtové kázně – Národní fond II. ke dni 22. 5. 2018, ve výši 1 643 233 Kč. Proti vyrozumění o převedení přeplatku žalobkyně brojila námitkou ze dne 1. 6. 2018, ve které zpochybnila porušení rozpočtové kázně a následnou exekuci, a tím i převedení přeplatku příslušenství daní v podobě úroku z daňového odpočtu. Žalobkyně z uvedených důvodů trvala na tom, aby jí byl přeplatek na úroku z daňového odpočtu vrácen. O námitce rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím tak, že ji zamítl.

IV. Právní posouzení

7. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Nelze se ztotožnit s námitkou žalobkyně, že na jejím osobním účtu nebyl v době vydání vyrozumění o převedení přeplatku veden žádný nedoplatek. Dle krajského soudu tomu tak není. Součástí předloženého správního spisu je totiž vyrozumění o výši nedoplatků ze dne 28. 6. 2017, č. j. 1438708/17/3101-80542-800629 (dále jen „vyrozumění o výši nedoplatků“), ze kterého vyplývá, že na osobním účtu žalobkyně byl evidován daňový nedoplatek na dani: odvod za porušení rozpočtové kázně, Národní fond II, ve výši 1 649 289 Kč ke dni 26. 6. 2017. Ve vyrozumění o výši nedoplatků byla žalobkyně rovněž poučena, že nebude-li nedoplatek uhrazen, může správce daně přistoupit k jeho vymáhání daňovou exekucí. Náklady za nařízenou exekuci činí 2 % částky, pro kterou je exekuce nařizována. Součástí správního spisu je i doručenko, ze které vyplývá, že vyrozumění o výši nedoplatků bylo žalobkyni doručeno dne 29. 6. 2017. Z předmětného vyrozumění o výši nedoplatků je tak zcela zjevná nejen existence nedoplatku na osobním daňovém účtu žalobkyně, ale i původ tohoto nedoplatku, tedy odvod za porušení rozpočtové kázně. Vzhledem k tomu, že součástí spisu je i doručenko předmětného vyrozumění o výši nedoplatků, není pochyb, že žalobkyně byla o těchto skutečnostech náležitě vyrozuměna. Námitka neexistence a nevyrozumění o nedoplatku tak není důvodná.
9. Námitku nekonkrétního vymezení nedoplatku ve vyrozumění o převedení přeplatku naopak za důvodnou považovat lze. Ve vyrozumění o převedení přeplatku ze dne 23. 5. 2018 bylo pouze uvedeno, že přeplatek se převádí na úhradu nedoplatku daně: Odvody za porušení rozp. kázně – Národní fond II vykázaného ke dni 22. 5. 2018 ve výši 1 643 233 Kč. Informace, jejichž absenci však žalobkyně napadla v uplatněné námitce, jí byly žalovaným poskytnuty právě v žalobou napadeném rozhodnutí o námitce. V něm jsou podrobně popsány stěžejní okolnosti vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně, jakož i právní moci včetně nastalé splatnosti a vykonatelnosti nedoplatku. Žalovaný také popsal, že k vymožení vykonatelného nedoplatku vydal exekuční příkazy a v napadeném rozhodnutí identifikoval konkrétní nedoplatek, vůči němuž mělo dojít k převedení přeplatku vzniklého z úroku z daňového odpočtu podle § 254a daňového řádu.
10. Krajský soud konstatuje, že z napadeného rozhodnutí jasně vyplývají informace o tom, o jaký nedoplatek se v předmětné věci jednalo, a kdy se platební výměr ze dne 19. 5. 2016 stal splatným a vykonatelným. Nadto informace o splatnosti daně vyplývala i z poučení uvedeného výměru, konkrétně že je vyměřená daň splatná v náhradní lhůtě do 15 dnů ode dne právní moci tohoto platebního výměru. Z uvedených důvodů krajský soud nepřisvědčil žalobkyni, která z rozhodnutí mohla bez jakýchkoli pochyb zjistit požadované informace. V závěru zdejší soud konstatuje, že o obdobné věci již rozhodoval jiný senát v řízení vedeném pod sp. zn. 65 Af 31/2018, přičemž jeho rozhodnutí ve věci bylo potvrzeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2020, č. j. 10 Afs

396/2019-37. Ve věci nyní projednávané přitom soud neshledal důvod pro odchýlení od svých předchozích závěrů.

V. Závěr a náklady řízení

11. Vzhledem k výše popsaným skutečnostem nezbylo krajskému soudu, než žalobu v plném rozsahu zamítnout jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.
12. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., když této osobě neuložil v řízení žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení této osobě odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 7. dubna 2020

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu